

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 25. novembra.

O pomenu in posledicah Tonkinške vojne priobčil je navadno jako dobro poučeni Peterburški dopisnik v „Soleilu“ članek, ki ima tudi nekatere dobre opazke o sedanjem položaji. Iz jeko zanimivega članka posnememo naslednje odstavke:

Nekateri ljudje imajo toliko srečo, da v vsem vspevajo, ki se okoristijo iz pogreškov drugih ljudi, ne da bi bili sedelovali, ima taci ljudi, o katerih pravi pregovor, da jim vse gre na dobro tudi takrat, ko spavajo. Taki ljudje so Rusi.

Rusi niso bili deležniki vojne 1870. l., a vender jim je ta boj dal svobodno plovbo na Črnem morji, katero je njihovemu praporu zabranjevala Francoska tretjega Napoleona. Udarci, ki so zadeli Angleško v Afganistanu, v Sudanu, v južni Afriki, olajšali so jim prisvojitve in utelovljenje Merva in Atreške doline. Otvoritev prekopa sueškega — delo francosko, ako sploh čegavo — manj koristi Marseille-u, nego Odesi.

Dan danes pa bode, nesrečna vojna kitajska, vsem škodljiva, naposled koristila izključno ruskim interesom. Ta vojna slabi pred vsem zvezo francosko-

angleško, kar je v veliko korist ruskej vladi. Vrh tega ta vojna zmanjšuje ter bode čez nekoliko časa popolnem uničila trgovino severne Amerike in Angleške s Kitajem. Naposled ta vojna ne more imeti drugih nasledkov, nego izmoljenje francoskih financ in opustošenje najlepših kitajskih krajev. To so hasni v negativnem oziru. To pa še ni vse.

Ruska diplomacija pridobila je v Pekingu vse, kolikor je diplomacija francoska izgubila. Francoska je sama zahtevala, da ruski konzul štiti njene rojake, raztresene po nebeskem cesarstvu. Rusko vojno brodovje v Tihem morji, ki je danes že silno, vznemiruje Kung-Li-Jamena skoro jednako, kakor admiral Courbete oklopnice. Japonska je zaveznica Rusije. Iz pristanišča v Vladivostoku in z obali Sahalina more rusko brodovje, ko navstane lepše vreme, lahko blokirati Koreo in gospodovati nad Pe-Če-Li. Kitajci, bistri diplomati, bodo v vsem prijenjavali caru, samo da se razruši zveza rusko-francoska. Sedaj je Rusija država, pred katero imajo v Aziji največ respekta.

K tem moralnim koristim pridružijo se tudi gmotne. Ko se je Fu-Čev bombardoval, preplašili so se trgovci in brodniki kitajski. To se kaže v prometu in pomorski promet se je zmanjšal. Kakor je bilo naprej zvati, velike karavane so sedaj glavna proga za trgovino mej Kitajem in zahodom. No, in Rusija ima vsa ustja te proge v svojej oblasti. Turkestan, Amur, zlasti pa imenitno progo Kjaht-Majmačin. Nekoliko o trgovini v Kjahti:

Preteklo leto se je samo skozi Kjahto upeljalo v Kitaj za 4 milijone rubljev ruskega in za 700.000 frankov inozemskega blaga. Razen tega je po istej progi poslalo se v Kitaj za 2 milijona frankov ruskih kreditnih biljetov, za 4.500.000 frankov kovanega zlatega denarja, za 1.500.000 frankov kovanega srebernega denarja in nad 80.000 funtov srebra v kosih.

Iz Kitaja pa se je preteklo leto po istej progi v Rusijo izvozilo za 32 milijonov kitajskega blaga in 550.000 v ruskem srebru, vrhu tega skozi sosedne mitnice za 2 milijona rubljev kitajskega blaga, torej vkupe za znatno vsoto 34 milijonov rubljev v srebru.

Po najnovejših poročilih, došlih finančnemu ministerstvu, se bode ta eksport letos vsaj podvojil.

Po tem takem je rusko-kitajsko nakladišče v Kjahti-Majmačinu dedič trgovinskega dobička, katerega monopol so dolgo časa imela mesta: Šangaj, Kanton, Makas in Hong-Kong. To je najnaravnejši nasledek Tonkinške vojne.

Ne smemo pa zabiti, da se vrše v istini velike reforme v Rusiji. Stranka slavoilska, danes močna na dvoru, je vnetá za narodov napredek in teži po popolnej ravnopravnosti pred zakonom. Ne prestando naskakuje na zadnje ostanke aristokracije. In posreči se jej: da se odpravi carska gimnazija Aleksandra in pravniška šola, je sklenena stvar. Pa da to razjasnim: Inostranec, došedši v Peterburg, se čudi, videč na Nevskem prospektu šetajoče mlade ljudi, opravljene, kakor Pariški politehniki. Samo, da takoj jedni nosijo zelene ovratnike, drugi rudeče. Prvi so plemeniti dijaki iz pravniške šole, drugi dijaki nad vse aristokracije gimnazije Aleksandra.

Ta dva privilegovana zavoda nadkrilujeta vseučilišče. Kdor hoče v jednega teh zavodov biti vsprejet, mora dokazati višjo stopinjo plemstva; dijaki obeh zavodov dobivajo takoj javno službo IX. razreda, kakeršne drugi dijaki nikakor doseči ne morejo. Ta predprava jim je že odvzeta in tako se bodo ti dijaki skoro tudi pogubili. Vsa mladina se tega veseli.

Slavofili priporili so si še jeden važen uspeh. Vseučilišče v Dorpatu, ki je do sedaj bilo nemško, postalo je rusko. Prihodnje leto se bode v vseh tedajih samo ruski predavalo. Torej „Z Bogom“ doktorji iz Berolina, Kraljevca in Göttingen a! Rusko vseučilišče je polnoletno in ne potrebuje več njih dragih služeb.

Še pred 10 leti je bilo na tem vseučilišču saj 70 % dijakov nemške narodnosti, danes je več nego narobe: 90 % jih je ruskega ali pa poljskega jezika.

Dorpatsko tuje vseučilišče bilo je na sramoto našim narodnim zavodom. Nekatera predavanja teh inostranskih doktorjev bila so prava budalost (na pr. predavanja iz zgodovine.) Tega zla ne bode več, Dorpat je zopet pridobljen znanosti ruskej, velikej slovanskej očetnjavi.

V njem se ne bode več poslušalo neprestano roganje vsemu, kar je v zvezi z našim narodnim življenjem, niti breztemeljno hvalisanje tujcev, Nem-

LISTEK.

Rodbinska sreča.

(Roman grofa L. N. Tolstega, poslovenil L. P.)

Prvi del.

IV.

(Dalje.)

— Stojte, rekel je s tresočim glasom, — drugi pa govoré, da se ga je usmilila, domišljevala si je ubožica, ki ni poznala ljudi, da ga tudi ona more ljubiti in dovolila je v možitev. In on je v svojej brezumnosti verjel, da se vse njegovo življenje začne z nova, pa ona sama je spoznala, da ga je varala in on varal njo . . . Ne govoriva več o tem, končal je in videlo se mu je, da mu manjka moči, da bi nadaljeval.

Rekel je: „ne govoriva več,“ pa jaz sem videla, da on z vsem hrepenenjem svojega srca pričakuje moje besede. Hotela sem govoriti, pa nekaj me je tiščalo na prsi. Pogledala sem ga, bil je bled in spodnja ustna se mu je tresla. Napela sem vse sile, pretrgala silo molčanja, ki me je bila uko-

vala, spregovorila s tihim, iskrenim glasom, kateri sem se bala, da se pretrga vsako sekundo.

— A tretji konec, rekla sem in umolknila, pa on je molčal, — a tretji konec, da je on ni ljubil in napravil jej bridkosti, ter mislil, da ima prav, odpotoval in se še ponašal s tem. Vi se igrate, ne pa jaz, ki sem s prvega dne vas začela ljubiti; ljubiti vas, ponovila sem in pri besedi „ljubiti“ se je moj glas proti mojej volji premenil iz tihga šepetanja v divje kričanje, in prestrašila sem se sama sebe.

On stal je bled meni nasproti, ustna so se mu vedno bolj tresla in dve solzi sti mu pritekli po lici.

— To je bilo napačno! zakričala sem, čuteč, da so me hotele zadušiti zadržane solze; — in zakaj? rekla sem ter ustala, da bi odšla od njega.

Pa on me ni pustil. Njegova glava je ležala na mojih kolenih, njegova ustna so poljubovala moje tresoče roke in njegove solze jih močile. — Moj Bog, ko bi bil jaz vedel, rekel je.

— Kako? kako? ponavljala sem, a moja duša je napolnovala sreča, katera se je za vedno izgubila, nikoli ne ponovila.

Čez pet minut je Sonja tekla h Katiji in kričala, da Marica hoče vzeti Sergeja Mihajliča.

V.

Nikakega povoda ni bilo odkladati svatbo, niti jaz niti on ni želel tega. Katija je sicer hotela iti v Moskvo in ukazovati pripravljati balo in njegova mati je zahtevala, da bi prej nego se ženi, napravil novo kočijo, hišno opravo, in popravil hišo, midva sva pa ostala pri tem, da se to pripravi pozneje, če je res tako neizogibno potrebno, a poročiva se čez štirinajst dni po mojem godu, tiho, brez bale, brez svatov, brez pojedine, brez šampanjca in brez vsega tega, kar še navadno pripada svatbi. On mi je pripovedoval, da je njegova mati nejevoljna, da se ima svatba vršiti brez godcev, brez cele gore zabojev in ne da bi se cela hiša pripravila v zmešnjavo, ne pa tako, kakor se je njena, ki je stala trideset tisoč, — in kako ona marljivo, brez njegove vednosti nakupava in se s ključarico Marusko posvetuje, kake preproge, zastore in čajno posodje treba k najinej sreči. Pri nas je delala Katija isto s strežajko Kuzminišno. In v tem se ž njo ni bilo šaliti. Bila je trdno prepričana, da se midva, ko govoriva mej seboj o svojej bodočnosti, le drug dru-

cev: dednega sovražnika. Dorpat dobi zopet svoje staro slovansko ime: Derpt. Sicer pa Derpt, vsacega, kdor pozna povestnico, spominja na najslavnejšo pridobitev, kar so jih izvršili bojevniki Petra Velikega.

Kolk ugled, koliko spoštovanje uživa Rusija v Aziji, razvidno je najbolj iz tega, da slavni potovalci polkovniki Przevalski s svojimi tovariši brez najmanjše ovire potuje po Kitaji ob tibetskeji meji, dočim je proti vsem drugim inostrancem zavladalo opasno sovraštvo.

Ako sploh kdo, opominjali so Rusi, najboljši poznavalci Kitaja, Francoze, naj ne gredo lahkomi-selno v Kitaj. A opomini izgubili so se v vetru. Naravno je, da je kitajska trgovina krenila na varnejši pot, skozi Rusijo. Dopisnik se spominja, da je tudi Francoska za Napoleona III. imela jednak, možno da celo večji upliv in avtoriteto. Kdo je kriv, da je izgubila, kakor v Kitaji, tako tudi drugod, ta upliv, to avtoriteto? Rusija gotovo ne — ampak Francozi sami.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. novembra.

Državni zbor je sklican na 4. dan decembra s cesarskim ročnim pismom. Gospodska zbornica se pa snide še le okoli 10. decembra, ko bode zbornica poslancev že rešila budgetni provizorij, kateri se jej bode potem takoj predložil. Pred božičem se tudi gospodska zbornica ne bode lotila nobene važnejše stvari.

V nedeljo je praznoval **vojni minister** grof Bylandt-Reidt petdesetletnico svoje vojaške službe. Cesar mu je častil v lastnoročnem pismu. Kot vojni minister ima grof Bylandt mnogo zaslug za zboljšanje vojske.

Kakor „Innsbrucker Tagblatt“ ve povedati, je na željo večine **tirolskega** deželnega zbora naučno ministerstvo izdalo ukaz šolskim oblastvom te kronovine, da imajo učitelji na željo učitelja veronauka pri poučevanju čitanja tudi posluževati se zgodeb svetega pisma. To je dokaz, kaj se vse da z odločnostjo doseči. Naučno ministerstvo gotovo ni z veseljem izdalo tega ukaza, storilo je to samo zaradi tega, da si zagotovi glasove konservativnih nemških poslancev. Tudi naši državni in deželni poslanci bi gotovo že bili kaj dosegli, ko bi pokazali toliko odločnosti, kakor konservativni Tirolci.

Predvčeraj so se **hrvatski** državni poslanci sešli v klubu liberalne stranke v Pešti. Včeraj so šli k ministerskemu predsedniku. V dolgem nagovoru je poslanec Vukotinović poudarjal prijaznost z Ogersko, in trdil, da se narodna stranka vedno hoče držati pogodbe in še več tacih fraz. Ministerski predsednik je obetal skrbeti za povzdigo trgovine v Hrvatskeji. Hrvatski minister Bedeković, ki je bil tudi navzoč, je zatrjeval, da vlada hoče pospeševati vse težnje Hrvatov, katere ne nasprotujejo interesom ogerske krone. Potem so poslanci še obiskali druge ministre.

Vnanje države.

Bivši **italijanski** pomorski minister senator Passina bode imenovan namesto Ferracciua pravosodnim ministrom.

V **francoskeji** zbornici je Pariški poslanec Tonny Révillon interpeloval vladu o naredbah, s katerimi misli pomagati delavcem, ki nimajo dela. Omenjal je, da je v Parizu nad 70.000 stavbenih obrtnikov, kojih je polovica sedaj brez dela. Minister notranjih zadev mu je odgovoril, da so se že začela razna dela, v kratkem se pa začne graditi mestna

železnica, kjer dobé delavci delo. Druzega pa vlada ne more storiti. Ko bi začela vlada z denarjem podpirati delavce, takoj bi iz družih občin pribajali v Pariz. Večina zbornice je pritrdjevala ministru.

Nemški državni zbor je volil v soboto predsedništvo. Predsednikom je voljen konservativec pl. Weddel-Piesdorf. Razun vladnih privržencev glasovali so zanj katoliki; svobodnjaki in socialisti oddali so prazne liste. Svobodnjaki ga zato neso marali, ker je uradnik. Prvim predsednikom je izvoljen član katoliškega centra baron Franckenstein, drugim pa svobodnjak Hoffmann. Izmej narodnih liberalcev ni nikdo izvoljen. Katoliki so stavili v zboru predlog, da se delo ob nedeljah in praznikih prepove, delo otrok in žensk v tovarnah omeji in določi maksimalni delavski dan. Socialistična fracija si je izvolila odsek sedmih udov, ki ima izdelati predlog, ki se tiče zakona o varovanji delavcev, ki bode določeval normalni delavski dan, omejeval delo žensk in otrok, varoval zdravje in življenje delavcev itd. Kakor se vidi, se ta predlog deloma strinja z zgoraj navedenim predlogom katoliškega centra. Zato je gotovo, da se bodo vsprejele razne določbe tega zakona.

Turčija je v turško državno službo ustopivšemu Nemcu Starko-paši naročila reformovati vojno vozništvo in skleniti vse dotične pogodbe s tujimi društvi za vožnjo po morji.

Članom **afriške** konference se je že razdelil načrt, po katerem bi se uredila svobodna trgovina po Congu. Ta načrt določuje, da je po krajih ob Congu in njenih stranskih rekah prosto trgovina vsem narodom. Od blaga, ki se v te kraje uvaža se ne sme pobirati nikaka pristojbina, če se ne potrebuje za povrnitev stroškov, ki so se izdali za trgovske koristi. Vse blago, ki se uvaža v te kraje je prosto vsake carine. Sedaj ima konferenca določiti obseg ozemlja, za katero bodo veljale te določbe. To je pa najtežje delo. Razne države, pred vsemi Portugalska in Anglija si prisvajajo razna ozemlja v teh krajih in ne bodo marale dovoliti, da bi se uvrstila v prostej trgovini odprto ozemlje.

S **francosko-kitajskega** bojišča prihaja vest, da je francoski polkovnik Duchesne napal Kitajce, kateri so nadlegovali dva francoska parnika na Claire-reki in jih otepel. Francozi so zgubili 8 moč mrtvih in 25 ranjenih. Mej ubitimi je jeden poročnik. Polkovnik je hitro porabil svojo zmago. Prisvojil si je brez novih izgub 3 utrjene kraje okrog Tuyenquana in uničil sovražnikove zaloge. Črni prapori in kitajski redni vojaki so popolnem preplašeni bežali v gore in gozde. Topnjača „Eclair“ je pomagala pri teh bojih.

Urejenje egiptovskih financ napravlja **angleški** državnikom velike skrbi. Ne le, da bode težko se sporazumeti z drugimi vlastmi, jih tudi doma čakajo velike težave. Predlogi Northbrookovi, ki hočejo, da Anglija jamči za posojilo, katerega najme egiptovska vlada, in da se zato da temu novemu posojilu prednost pred drugimi posojili, in da se ustavi amortizacija drugih egiptovskih dolgov, ter Anglija sama trpi okupacijske stroške, neso po volji ne radikalcem, ne konservativcem. Še celo v ministerstvu so o tem velika nasprotstva. Malo je manjkalo, da ni prišlo do ministerske krize. Radikalci vedno poudarjajo, da Anglija ne sme ničesar plačati za Egipt niti lastnikom egiptovskih papirjev. — Kakor se misli, bode Gladstone dal svojo ostavko, ko bode končana volilna reforma. Tudi ne bode kandidoval za spodnjo zbornico, temveč bode imenovan članom zgornje zbornice, kakor je bil Beaconsfield. Zato je baje sedaj tako prijenljiv proti zgornji zbornici. To ne bode nič čudnega, Gladstone je že star, tedaj je čisto naravno, da se želi otestiti težavnih vladnih del in odtegniti se burnim parlamentnim borbam spodnje zbornice.

Domače stvari.

— (Gosp. Fr. Folnegović) pripeljal se je včeraj kot delegat Zagrebškega mesta semkaj, da se informira o uradovanji in upravi mesta Ljubljanskega, Gosp. župan Grasselli in g. podžupan V. Petričič sta mu drage volje vse razkazala.

— (Nov list.) V Rudolfovem začne o Novem letu izhajati nov list pod naslovom: „Dolenjske Novice“. Izhajal bode dvakrat na mesec in stal celoletno 1 gold. Lastniki in založniki so gg.: posestnik tiskarne J. Krajec; Josip Romé, kaplan v Šmiheli; Matej Jereb, župnik v Stopičah in Ivan Lapajne, šolski nadzornik v Krškem.

— (Rudolfinum.) Vsled zime je prenehalo zidarsko in drugo delo. Poslopje je zdaj pod streho. Krito je z angleškimi škrljami, ker domači podjetnik v Zalogu ni imel pripravljenih domačih škrlj. Sicer pa, in temu se moramo čuditi, angleške škrlje čez Trst v Ljubljano poslane, neso nič dražje od Zaloških, pa lepše in trpežnejše. Atika, to je podoba v sredi poslopja, izdelana je iz belega marmorja na Dunaji in kaže kranjski grb, katerega držiti dve podobici: pogum in zvestoba. Pred Uhodom se bodo na obeh straneh stopnjic postavile štiri kamenite podobice: Zgodovina, Obrt, Delo in Naravoslovje. Tudi te podobice bode izdelala umetniška zadruga na Dunaji. Strop v veži in nad glavnimi stopnjicami bode slikal naš domači umetnik g. Wolf, od katerega se smemo nadejati v resnici umetnega dela. Vse poslopje mora do konca junija pribodnjega leta vsaj v glavnih prostorih dodelano biti, ker se ima potem preseliti vsa muzealna zbirka iz liceja v Rudolfinum.

— („Krvavce“) to je: anarhiste Ljubljanske odpeljali so pretekli teden uklenene v Celovec, vsacega posebej, namreč vsacega z drugim vlakom. Ko so odpeljali prvega (krojača Železnikarja), še občinstvo tega ni znalo, pri poslednjih pa je bilo že mnogo občinstva na kolodvoru in precej živahno pozdravljanje, menda zaradi tega so zadnjega ukrcali na kolodvoru Rudolfove-državne železnice. Ob jednem z zadnjim anarhistom odpeljal se je tudi neki sladčičar. Ker je redarstvo baje zapazilo, da si dajeta nekaka znamenja, poizvedovalo je, kam je sladčičar namenjen, kar se pa baje ni moglo konstatovati. — Nasproti poročilom drugih listov bode povedano, da „krvavcev“ ne bode zagovarjal niti dr. Tavčar, niti dr. Zarnik.

— (K vesti: „Znižana vožnja za državna uradnike na državnih železnicah.“) Mnogo veselja napravila je uradnikom novica, da bodo z novim letom vsled ministerske naredbe lahko se vozili za polovico navadne cene po državnih železnicah. Marsikdo si je že napravil načrte, kako se bo posluževal te dobrote ter se o poletnem času, osobito ob nedeljah in praznikih vozil na Gorenjsko in ondu za male krajcarje si ogledal divno krasoto naše ožje domovine. Nekateri so bili še mnenja, da bodo uradniki tudi za svojo obitelj dobili znižano ceno, mnogo jih je bilo, ki so jih zavidali za to nenadno novoletno darilo. Počasi, ne prehitro, ogledjmo si to ministersko naredbo pri luči, in videli bomo, da je tu država skrbela le za svoj žep, nikakor pa ne za žepe svojih uradnikov; kajti ta naredba jasno

zemu laskava in neumnosti uganjava, kakor je že navada pri ljudeh v takem položaji, in da najina bodoča sreča zavisi samo od pravilnega kroja perila in obrobjenja prtov in prtičev. Mej Pokrovskim in Nikolskim so se slednji dan po nekolikokrat menjala tajna poročila o tem, kaj se je kje pripravilo in če tudi so se mej Katijo in njegovo materjo kazali najnežnejši odnosi, vender se je mej njima že čutila sovražna, pa jako fina diplomacija. Tatjana Semenovna, njegova mati, s katero sem se jaz še le sedaj bolje seznanila, bila je skopa in stroga gospodinja in starega časa gospa. On jo je ljubil, ne le kakor sin po dolžnosti, temveč tudi, kakor človek po čustvu in štel jo za najboljšo, najumnejšo in najljubeznivejšo žensko na svetu. Tatjana Semenovna je bila vedno dobra z nami, zlasti z menoj in rada je videla, da se njen sin ženi; ko sem pa bila kot nevesta pri njej, zdelo se mi je, da mi je hotela dati čutiti, da bi se njen sin bil mogel bolje oženiti in da bi jaz morala to vedno pojmiti. Jaz sem jo popolnem razumela in dala jej prav.

Teh poslednjih štirinajst dnij videla sva se vsak slednji dan. Prihajal je k obedu in ostajal pri nas do polnoči. Če tudi je on govoril — in vedela sem, da govori resnico — da brez mene živeti ne

more, vendar ni bil nikdar celi dan pri nas in še vedno se je bavil s svojimi opravili. Vnanji najini odnosi ostali so prav do svatbe isti, kakor so bili poprej, vikala sva se še vedno, on ni poljuboval moje roke in tudi ni iskal priložnosti biti z menoj na samem, temveč celo izogibal se jo je. Kakor bi se bil bal udati se prevelikej, škodljivej rahločutnosti, ki je bila v njem. Ne vem ali se je on ali sem se pa jaz spremenila, pa sedaj sem se čutila popolnem jednako ž njim, nič več nesem opazovala na njem one prisiljene prostote, katera mi ni dopadala, in čisto sem videla pred seboj mesto spoštovanje in strah vzbujajočega moža krotkega in srečnega dečka. Tedaj samo to je bilo v njem! pogostem sem pre-mišljevala, da je on ravno tak človek kakor jaz in nič boljši. In vse to, kar sem jaz zvedela od njega, bilo je tako prosto in se vse tako strinjalo z mojimi mislimi, njegovi načrti, kako bova živela vkupe bili so tudi moji načrti, samo da so bili jasneje izraženi v besedah.

Vreme je te dni bilo slabo in največ časa smo ostali v sobah. Največ razgovarjala sva se v kotu mej glasovirjem in oknom. Na črnem oknu se je lesketala luč sveč in na svitla stekla so po gostem udarjale in tekale kaple. S streh je tekla dežnica in

plivkala iz žlebov v luže, od oken je vlekla vlaga. In nama se je še svetlejše, toplejše in veselejše zdelo v najinem kotu.

— Čujte, davno sem že vam hotel nekaj povedati, rekel je, ko sva nekoč pozno sama sedela v kotu. — Ko ste vi igrali, mislil sem vedno o tem.

— Nič ne pravite, že vse vem, rekla sem.

— Pa ne bodem pravil.

— Le povejte, kaj? vprašala sem ga.

— Kaj? Ali se še spominjate, da sem vam pravil povest o A. in B.

— Kako bi ne pomnila te neumne povesti. Dobro, da se je tako končala . . .

— Ko bi bil še malo časa nadaljeval, pa bi bil sam razrušil svojo srečo. Vi ste me oteli. Pa poglobitna stvar je, da sem vam tedaj lagal vse, in britko mi je pri srci, sedaj vam hočem vse povedati.

— Prosim vas, ni treba.

— Ne bojte se, rekel je in nasmehnil se. — Hočem se samo opravičiti. Ko sem začel govoriti, hotel sem se samo prepirati z vami o tem.

— Čemu prepirati! rekla sem — to se nikoli ne sme!

(Dalje prih.)

govori, da uradnik pri svojem šefu lahko dobi certifikat za znižano vožnjo, — no, ako je premeščen na drugo mesto, tedaj ako potuje iz službenih ozirrov. V takem slučaju je bila pa vsaka ne le državna železnica doslej tako prijazna, da je dotičnemu uradniku na njegovo prošnjo znižala ceno in storila bi to tudi odslej brez ministerske naredbe. Ako kedaj, se baš tu lahko reče: parturiunt montes et nascetur ridiculus mus. In tako bomo še zmirom kakor doslej tudi po novem letu morali naprezati svoje lastne konjice ter hoditi sami morali tudi naše obitelji per pedes apostolorum.

— (K besedi v Čitalnici) preteklo nedeljo pričakovali bi bili več občinstva, ker je bil spored kratek in mrvkaven in ker je bil po besedi prvi ples v letošnji zimski dobi. Pevske točke so nam bile vse jako po godu. V Nedvčlovem zboru „Slovo“ odlikoval se je gosp. Razingar s svojim krepkim zvonkim glasom. Eisenhutov zbor „Na Savi“ pa so gg. pevci pod vodstvom g. Valente prav točno in čvrsto izveli. Tretja pevska točka bil je Foersterjev čveterospev „Njoj“. Peli so ga gg. Pribil, Štamcar, Stegnar in Dečman. Prve tri gospe smo v čveterospevih že čestokrat čuli, vsekdar s posebnim užitkom, kot nova moč — v čveterospevu namreč — nastopil je g. Dečman, ki ima izredno lep sonoren glas, potrebno gorečnost za petje ter je že izmed odličnejših basistov. Ob sebi se umeva, da se je moral čveterospev ponavljati. Vojaška godba je z navadno preciznostjo svirala svoje tri točke. Ouverture k „Jamski Ivanki“ vselej z veseljem poslušamo, ker ima veliko krasot in še ni preveč premleta. Vse drugače pa je z Donizettijevim Belizajem, osobito pa s potpourijem iz „Bettelstudent“-a. Take, že tolikrat čuvane arije, katere že vrabci na strehah čivkajo, ne sodijo v koncertno dvorano. Priporočalo bi se, da se malo več ozira jemlje na slovanske skladbe, makari tudi na nemške, le ne na take, kakeršen je že tolikrat premleti „Djak prosjak“. Po besedi bil je lep, eleganten ples, katerega se je udeleževalo 36 parov.

— (Prememba posestva.) L. Pirkerjevo, nekdanj Bernbacherjevo hišo, v Špitalskih ulah kupil je znani narodnjak gospod Miroslav Šós za 24.000 gold.

— (Gosp. Josip Traven) velečenjeni in mnogozaslužni učitelj v Naklem pri Kranji se je na ljubo in prošnjo svojih farmanov nadučiteljski službi na dvorazrednici na Trati pri Poljanah odpovedal.

— (Kmetijska predavanja o trtni uši) bode imel deželni potovalni učitelj za Kranjsko in tajnik c. kr. kmetijske družbe g. Gustav Pirc na Krškem v petek 28. novembra zvečer ob 7. uri v gostilni g. Gregoriča, pri sv. Duhu (Veliko trnje) v soboto 29. novembra dopoldne, v Studencu v soboto 29. novembra popoldne, pri sv. Križu v nedeljo 30. novembra dopoldne po službi božji, v Kostanjevici v nedeljo 30. novembra popoldne po službi božji, na Raki v ponedeljek 1. decembra dopoldne.

— (Tatvina.) V Rožnih ulicah ukradel je včeraj popoldne tat sreberno uro in verižico s pripetim tolarjem. Redarstvo dobilo je tatu danes v pest v osobi mizararskega pomočnika Fr. Breskvarja. — Kmetovalec z dežele pripeljal je včeraj 26 vreč ječic v mesto in najel dva delavca, da bi je znosila k trgovcu Ebenspangerju. A delavca odrajtala sta samo 23 vreč, tri pa sta izneverila in tako kmetu prouzročila za 14 gld. škodo.

— (Vabilo k občnemu zboru podružnice c. kr. kmetijske družbe v Lescah) dne 8. decembra t. l. popoldne ob 1/4. uri „pri Krištofu“. Razgovarjalo se bode o društvenih zadevah. Pri seji bode navzoč tajnik c. kr. kmetijske družbe g. Gustav Pirc, kateri bode predaval o sadjarstvu. Po družbenih pravilih imajo pristop k podružničnemu zborovanju tudi neudje, zato se ploho gospodarji Radovliškega okraja k temu zborovanju posebno vabijo. Pri tej priliki sprejemali se bodo tudi novi udje za c. kr. kmetijsko družbo.

— (Nov most čez Kolpo pri Karlovci) je že v toliko gotov, da se bode še pred koncem t. l. izročil prometu. Most ima solidne zidane stebre, na katerih bode slonela železna konstrukcija in bode tako razdeljen, da bode v sredi pot za vozove, ob straneh pa za pešce. Kakor savski most pri Pod-susedu, bode tudi ta velike važnosti za vso okolico.

— (Krška posojilnica.) Iz Krškega se nam poroča: V dveh shodih se je ljudstvo o namenu in bistvu posojilnic že poučevalo in ta zadeva je za zdaj toliko napredovala, da se je v nedeljo

23. t. m. na povabilo g. Lapajnet vendar sešlo 6 gosdodov k seji osnovalnega odbora, ki je pretrsel in določil pravila, ki se bodo predložila občnemu zboru dne 7. decembra v Krškem. Nadejati se je, da se zadruga utegne vendar le v življenje obuditi, ker se razun omenjenega gospoda še drugi zanimajo za prekristni zavod, n. pr. g. I. Pfeifer, g. vikar Knavs in drugi.

— (Novo vino) iz slavnih goric Ritoznjskih pri Slov. Bistrici prodalo se je včeraj pri cerkveni dražbi po 45 do 53 gold. polovnjak, in to na drožah in brez soda. Cena pohorskih vin je letos izredno visoka in tudi opravičena, ker je mošt imel letos 17 do 19° sladkorja.

— (V Trstu) jih je od nedelje opoldne do včeraj opoldne 32 za osepicami zbolelo, 6 pa umrlo. Za nepravimi osepicami (variole) zbolelo jih je 11.

— (Poročila o zdravstvenem stanju po mestih posamičnih kronovin.) Statistična osrednja komisija stavila je vladi predlog, da bi ta vsem, več nego 15.000 duš broječim avstrijskim mestom zaukazala, po vzgledu Dunaja in Prage vsaki teden sestavljati in razglaševati poročila o zdravstvenem stanju, o umrlih in o kužnih boleznih. Za posvetovanje tega predloga sestavil se je poseben odbor, kateri je svoje delo že končal in vladi predlagal: 1. da statistična osrednja komisija nabira posamična tedenska poročila, 2. da se sestava in razglas teh poročil, kolikor možno, najhitreje po dotičnih organih izvrši in 3. da tistim mestom, oziroma občinam, katere redno vsaki teden poročajo o zdravstvenem stanju, ni treba konci leta sestavljati in pošiljati omenjene komisiji celoletnih izkazov k zdravstvenemu poročilu, ki obsega umrle celega leta.

— (Razpisana) je služba učitelja na jednorazrednici Preddivorom. Plača 500 gld. in stanovanje. Prošnje do 10. decembra t. l. na okrajni šol. svet v Kranji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 25. novembra. „Wiener Zeitung“: Cesar imenoval je nadvojvode Ferdinanda Karola Ludovika, Leopolda Ferdinanda in Frana Salvatorja, predsednika magnatskega stola Szögyenyija, grofa Leva Thuna, Jaromira Cernina, kneze Khevenhüllera, Alfreda Windischgrätza, Maksimilijana Thurn-Taxisa — vitezi zlatega runa.

Madrid 24. novembra. Zaprte dijake so izpustili. Mir se danes ni motil.

Madrid 24. novembra. Kolera v Toledu se širi. Postavil se bode zdravstveni kordon. Gojence v vojaški šoli poslali so domov.

Pariz 24. novembra. Včeraj do 6. ure zvečer jih je 14 za kolero umrlo.

Razne vesti.

* (Razžaljenje časti po smrti.) Gospa Berta Makartova uročila je po svojem zastopniku dr. Neudi proti dr. Viljemu Luserju, izdajatelju lista „Allgemeine Kunstchronik“, tožbo radi razžaljenja časti, prouzročenega po članku priobčenem v tem listu malo daj po smrti slavnega slikarja Makarta. Najbrže pozabil je pisatelj razžaljevega članka na znano prislovico: „de mortuis nil nisi bene, (boljše: nil nisi vera.“)

* (Velike nesreče na železnica — brez konca in kraja.) Razen groznih nezdod na železnični postaji pri Hanavu 14. in 15. t. m., o katerih smo minoli teden poročali, pripetilo se je zadnje dni še obilo nesreč po nemških in avstrijskih železnica. Tako se piše iz Pusterthala na Tirolskem 17. t. m.: Zadnja noč sta na postaji Niederdorf vkupe trečila iz Maribora došli poštni in nek tovarni vlak. Hlapona obeh vlakov sta zelo poškodovana in vagoni so nekoliko potrti. Na veliko srečo se ni ravno preveč potnikov vozilo v osebnem vlaku, tako da je malo potovalnega in železničnega osebja ranjenega. — A veliko večjo škodo prouzročila je nesreča 20. t. m. na železnični postaji v Betigheimu pri Stuttgartu. Po noči bolj proti jutru došli Dunaj-Stuttgart-Pariski brzovlak trčil je namreč pri uhodu v postajo Betigheimsko v dva ondu po tiru vozeča tovarna vagona. Dva poštna voza skočila sta iz tira in se razbila jeden spalni vagon I. razreda je pa močno poškodovan. Od potnikov baje ni nikdo ranjen. Hujše godilo se je v irtemberškemu poštnemu vagonu, v katerem so se s petrolejskim napolnjenim lampe vsled potresa preobrnila in razbile. Petrolej razlil se je na razne kraje in navstal je velik požar. Vsa vsebina: 600 navadnih zvezkov in 90 zvezkov napolnjenih z vrednostnimi papirji je voinčenih. Zgorelo je veliko denarja in zlatu, srebru in v papirji, obilo srebrnih, zlatih in drugih dragocenosti. Škoda se ceni na 2 milijona mark, katere trpi irtemberški železnični fiskus. Ko se je dan naredil, nabrali

so polne koše in jerbese samo raztopljenega zlata in srebra. Tudi v severno Nemčijo namenjena pošta s pismi je zgorela. Goreči petrolej se je na vse kraje tako naglo širil, da uradniki neso imeli časa odpreti v vagonu vprek stoječo steno, da bi se rešili, marveč bili so primorani utreti na oknu šipe in poskakati iz goreče pošte, ako so hoteli si oteti življenje. — Tudi v Gradci trknil je prošli teden osebni vlak v tovarne vozove; a se baje ni nič hudega zgodilo, samo strah obšel je potnike po vagonih. — Vodstva raznih železnice bodo morala veliko bolj paziti na delo vsaj oni tiri, po katerih vozijo osobni vlaki, prosti vsakih, tudi tovarnih vagonov, ker inace potnikom malo hasnejo znatno znižane vožnje cene, niti jim ne pomorejo tour-in retour-listi k zgubljenemu življenju.

* (Predsednik Cleveland.) Gotovo bode zanimalo naše čitatelje, ako zvedo kaj o dosedanjem življenju novega predsednika Zedinjenih držav. Grover Cleveland koraka sedaj v 48. leto svoje dobe, je sin nekega pridigarja in je bil najprv v svoji mladosti komi v kramarski štucuni. Pozneje služboval je kot učitelj v nekem zavodu za slepe, potem kot knjigovodja pri nekem živinorejci, na to postal je pisar in kasneje pomočnik v odvetniški pisarni v Bufalu. Cleveland oskrboval je v letih 1863—1870 v tem mestu razne sodnijske službe in še le leta 1882. pričel se je baviti s političnem življenjem, ko so ga meščani volili županom v mestu Bufalu. 1883 leta imenovali so ga guvernerjem državne vlade Novojorske, katerega ga je zdaj izvolila svojim predsednikom.

* (Devet nezakonskih otrok — dosti velik povod ločitvi zakona.) V Frankobrodu ob Menu ločila je te dni sodnja zakon, katerega veselje užival je soprog samo kratkih 14 dni. Zakonazeljna in pridna soproga je namreč baje pozabila (rekše nalašč zamočala) pred poroko svojemu ženinu povedati, da je porodila že 9, beri: devet nezakonskih otrok. Oj ti nesrečna Nemka!

* (Portugalska vojska.) Portugalska vojska bo po novejši razredbi v prihodnje brojala v vojnem stanju 120.000 mož. Od teh bo 36 peških, 12 lovskih polkov, vkupe 99.504 mož, 12 polkov konjice, 6779 mož s 5800 konji, topničarjev 10.175 mož z 254 topovi, ženijskega voja 2052 mož. Način novačenja ostane tudi v bodoče nespremenjen. Nov je le zavod vojaških policijskih komisarjev.

* (Napad na policijskega vodjo.) Iz Bologne se poroča, da so zli ljudje ramošnega policijskega vodjo speljali v neko hišo močno, da mu hote ondu obelodaniti grozne skrivnosti, a da so ga tamo zavrtno napali z bodali. Tudi napastnik je ranjen in zdaj v zaporu.

* (Siciljanska krvna osveta.) Iz Katanije se poroča 17. t. m.: Danes bila sta pri tukajšnji porotni sodnji dva brata, imenom Nunzio in Francesco di Stefano k smrti obsojena. Nek Anton Spoto je oba zatočenca dobro pretepel, a od pustila sta mu navidezno in vsi trije poravnali so to kočljivo zadevo v nekeje gostilni s pojedino, pizjačo in s poljubom. Ko so pa ostavili krčmo, napala sta razžaljena brata Antona ter ga zavrtno z bodalci umorila. Da je pa dosegla njuna osveta vrhunc popolnosti, sta grozna krvokola v divje besnosti iz grla umirajočega tekočo kri srebala in pilali.

* (Vri odgovor.) Častnik (k vojaškemu novincu): „Zakaj ste pri prisegi vzdignili tri prste na kvišku?“ — Novinec: „Za cesarja, kralja in za domovino.“

* (Premilostno.) Gospa (k novejši hišini): „Miliko, zdaj grem v gledališče in bom najbrže prišla prav pozno domov.“ — Milika: „Prosim, milostiva gospa, pri meni se Vam ni treba opravičevati!“

Tuji:

dne 24. novembra.

Pri Slonu: Weiss z Dunaja. — Peuler iz Prage. — Hoffman iz Celovca. — Miklavčič iz Trsta. — Mayer z Dunaja. — Starček iz Grada.

Pri Malkét: Ott, Engel z Dunaja. — Dr. Krisper iz Rateč. — Winkler, Tandler, Pressburger z Dunaja. — Razpet z Rudolfovega.

Umrli so v Ljubljani:

21. novembra: Ivana Vehar, mizarjeva hči, 6 mes., Sodarska steza št. 2, za vnetjem pluč. — Kristijan Stranzer, pismonošev sin, 2 leti, na Bregu št. 18, za vnetjem pluč.

22. novembra: Marija Korbar, perica, 67 let, Kladezno ulice št. 17, za mrtvoudom. — Helena Reich, mestna uboga, 77 let, Karlovska cesta št. 7, za otrpnenjem pluč. — Kristijana Poznik, krojačeva hči, 6 mes., sv. Florijana ulice št. 40, za vnetjem pluč. — Jurij Kališ, mestni ubožec, 74 let, sv. Florijana ulice št. 13, za razširjenim pluč. — Mati Neža Prosch, uršulinka, 67 let, Kongresni trg št. 17, za srčno napako.

23. novembra: Viljem Mihalič, izpitani učiteljski pravnik, 24 let, Ulice na grad št. 4, za jetiko.

V deželni bolnici:

19. novembra: Marjeta Dolgan, delavka, 28 let, za jetiko.

21. novembra: Fran Dimic, gostač, 67 let, za starostjo. — Jožef Bezaj, delavec, 62 let, za spridenjem jeter. — Neža Walda, magacinerja žena, 45 let, za edemom v možganih. — Meta Kozjak, delavka, 59 let, za oslabljenjem.

22. novembra: Lorenc Tome, gostač, 73 let, za starostjo.

23. novembra: Jera Skrbec, gostija, 62 let, za kron. katarom v črevesu.

Loterijske srečke 22. novembra:
V Trstu: 53, 72, 79, 58, 1.
V Linci: 10, 76, 51, 3, 52.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. nov.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	731.90 mm. 729.86 mm. 729.50 mm.	— 5.6°C — 3.6°C — 4.4°C	brezv. brezv. z. jvz.	snež. snež. obl.	2.90 mm. — —
24. nov.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	734.20 mm. 735.80 mm. 737.50 mm.	— 5.6°C — 2.6°C — 11.4°C	sl. zah. sl. zah. brezv.	jas. jas. megla	— — —

Srednja temperatura obeh dni je znašala — 4.5° in — 6.5°, za 7.1° in 9.0° pod normalom.

Dunajska borza
dné 25. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld.	60
Srebrna renta	82	75
Zlata renta	104	—
5% marčna renta	96	95
Akcije narodne banke	871	—
Kreditne akcije	303	75
London	123	—
Napol.	9	75 1/2
C. kr. cekini	5	78
Nemške marke	60	10
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125
4% državne srečke iz l. 1864	100 gld.	173
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	95
Ogrska zlata renta 5%	123	70
" " papirna renta 5%	95	40
" " papirna renta 5%	90	35
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	109	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	60
Kreditne srečke	100 gld.	179
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	105
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	213

Takoj prežene vse merčese.
— Za uspeh se jamči. —
BLATTOLYTH.

Jedino sredstvo, s katerim se preženo šurki, prešički, brošči, mravlje itd., do sedaj nepresegljivega upliva. 1 pušica 50 kr., pat. razprševalec 50 kr.
NECROLIN, zoper stenice, bolhe in mole. 1 steklenica 50 kr. — **MUROLYTH**, sredstvo za zatiranje podgan in miši. 1 pušica 50 kr. V količinah pod 1 gld. se ne razpošilja. Dobiva se skoro v vseh lekarnah in prodajalnicah.
Glavna zaloga za razpošiljanje: (714—3)
E. SOXHLET v Retz-u (Spodnja Avstrija).

Velika partija 1 (788—69)
ostankov sukna
(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gl.
L. Storch v Brnu.
Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.
Uzorec proti pošiljati marke za 10 kr.

Prodaja vina in sena!

Več sto veder **dobre starine** leta 1883, tudi na drobno od 20 veder, po ceni od 9 do 10 gld., in več sto metriških centov sladkega sena je na prodaj. — Vprašaj se na **železni postaji v Rajhenburgu.** (751—3)

R. GÄRTNER & Co.,
tovarne za štamplilje,
Dunaj, IV., Hauptstrasse 49 in
Atzgersdorf pri Dunaji ob j. žel.
Priporočajo za božično sezono raz-
zen svetovno znanih štamplilj vseh
vrst in specialitet žepnih štamplilj,
medalijonov, kresil, nožev itd. s
štampliljami, 4 jako fine čudovite
patentovane novosti!!!
Patentovano sport-kresilo s štampliljo . . . gld. 2.50.
Patentovani žepni nož s štampliljo . . . 2.50.
Isti s svedrcem za odmaš. steklenic s štampl. . . 2.70.
Medalijon z ven potegljivim daljgledom . . . 2.50.
(Ne presežajoč normalne velikosti.) (760—1)
Ploske za štampliljo: sport-kresilo 43—11; nož 40—5;
vse vkupe proti poštne povzetju ali s predpošiljavo
zgornjega zneska in natančne objave teksta štamplilje.

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.
Kupite s firmo
priporočila po nižji ceni

Naznanilo podjetja.
S tem naznanjam, da sem prevzel znano
gostilno „zur Bierquelle“
v Ljubljani, na Ribiškem trgu,
in jo bom od 26. t. m. vedel v lastnej režiji. Točila se bodo pristna **dolenjska** in **bizeljska vina**, odlično **Schreinerjevo marono pivo**; tudi se bode najbolje skrbelo za **dobra jedila**, zlasti **predjužnik**, razen tega se bodo vsprejemala **mesečna naročila na obed**.
Za obilni obisk „Bierquelle“ vabi uljudno
(758—1) **M. KODRIČ.**

Brus,

mlinski kamen, temno sivkast peščenec, je na prodaj, meri povprečno 163 cm., v debelini 46 cm. — Kje? pove administracija „Slovenskega Naroda“. (749—3)

Mejnarodna linija.
Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Surrey“, 4200 ton, okoli 30. dné novembra.
Kajuta za potnike **200 gold.** — Vmesni krov **60 gold.**
Potniki naj se obrnejo na (697—18)

J. TERKUILE,
generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglayen**, generalnega agenta v Trstu.

Brez te varstvene znamke, postavno zavarovane, ima se to zdravilo po dr. Maliči smatrati kot ponarejeno.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliči

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrple ude in kite itd., malo časa čez se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet“ zoper trganje po dr. Maliči z zdravim stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.; pravega prodaja samo

lekarna „pri samorogu“ JUL. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu št. 4 v Ljubljani.

Zahvala.

Gospodu JUL. pl. TRNKOCZY-ju, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinske bolezni na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in že več dni niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet za 50 kr. ter si ga nemudoma naročil. In res, imel je čudovit vseh, da so se po kratki rabi tega zdravila oprostil mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednaki bolezni priporočam. — Vašeg blagorodno-ti pa izrekam najprišrenejšo zahvalo, z vsem spoštovanjem udani

Fran Jug,
(702—4) posestnik v Šmarji p. Celji.

Naročila z dežele izvrše se takoj v lekarni „pri samorogu“ JUL. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu v Ljubljani.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000
mark

kot največji dobiček v najsrečnejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
2 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	60000
2 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	20000
3 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
253 dobit. a mark	2000
6 dobit. a mark	1500
515 dobit. a mark	1000
1036 dobit. a mark	500
29020 dobit. a mark	145
19463 dobit. a mark	200, 150,
124, 100, 94, 67, 40, 20.	

Vkupe 50.500 dobitkov in poleg tega še jedna premija pride v sedmih razredih gotovo do odlične.

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima **100.000 srečk**, od katerih se bode **50.500 srečk**, tedaj več kakor polovica, v sedmih razredih sukcesivno izžrebalo; za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,290.100 mark.

Zaradi mnogih velikih dobitkov, kateri se bodo izžrebali, kakor tudi zaradi največje mogoče garancije za izplačanje dobitkov, je ta loterija jako priljubljena. To vodi po določbah načrta posebna za to nastavljena generalna direkcija in vse podjetje nadzoruje država.

Posebna prednost te denarne loterije je, da se vseh 50.500 dobitkov že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena obema podpisanim trgovskima hišama in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na nje obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštne povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob jednem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi natančneje razdelitev dobitkov, čas žrebanja, vloge različnih razredov. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom listo dobitkov, katera razločno navaja številke, ki so zadele. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeno smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrt žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Ker pričakujemo k temu novemu žrebanju mnogobrojnih naročil, tedaj prosimo, da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

1. decembrom 1884

doposlati direktno na jednega podpisanih glavnih loterijskih bureau.

M. STEIN, VALENTIN & C.,
Steinweg 5. Königstrasse 36—38.
HAMBURG. HAMBURG.

Vsak ima pri nas to prednost, da dobi originalne srečke neposredno brez vsacega posredovanja manjših prodajalcev, potem dobi ne le v najkrajšem času po srečkanju, ne da bi zahteval, uradno listino o dobitkih doposlano, temveč tudi originalne srečke vselej po načrtu določenih cenah brez vsacega pribitka. (735—5)